

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci navrhovateľa: **C. C.**, nar. X., v obci U. - M., Č., R. F., naposledy bytom v zahraničí G., ul. K., Č., zastúpený M. Š., advokátom, M., Ž., proti odporcovi: **M.V.S.R., M.Ú., B., P.**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-9/PO-Ž/2008 zo dňa 23. januára 2008, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 Saz 11/2008-39 zo dňa 29. apríla 2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 Saz 11/2007-39 zo dňa 29. apríla 2008 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ČAS: MU-9/PO-Ž/2008 zo dňa 23. januára 2008, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) zamietol

žiadosť navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu na území SR a rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je vecne správne a v súlade so zákonom. Skutočností navrhovateľom uvádzaných v priebehu celého azylového konania nasvedčujú podľa krajského súdu iným pohnútkam navrhovateľa o udelenie azylu a potvrdzujú, že v jeho prípade nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu podľa § 8, 9 alebo 10, 13a a 13b zákona o azyle.

Krajský súd poukázal na to, že navrhovateľ žiadnym spôsobom individuálne neidentifikoval svoje konkrétne problémy v krajine pôvodu, pričom nepriaznivú rodinno-sociálnu a ekonomickú situáciu navrhovateľa v Č. nie je možné považovať za jeden z dôvodov pre možné udelenie azylu v zmysle Ženevskej konvencie.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľova žiadosť o udelenie azylu bola zamietnutá ako zjavne neopodstatnená, podľa krajského súdu v súlade s ustanovením § 20 ods. 4 zákona o azyle, odporca správne nerozhodol o prekážke administratívneho vyhostenia podľa osobitného zákona.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom namietal, že navrhovateľ v konaní pred odporcom okrem iného uviedol, že má obavu o svoj život pre stále trvajúce nepokoje a vojny v Č., t. j. má obavy, že by bol vystavený vážnemu bezpráviu v zmysle § 2 písm. f/ bod 3 zákona o azyle. Svoju žiadosť o azyl odôvodnil skutočnosťami, ktoré sú uvedené v § 13a zákona o azyle a preto je podľa jeho názoru neprípustné, aby bola jeho žiadosť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená.

Navrhovateľ súdu vyčítal, že vychádzal z nesprávneho posúdenia veci, keď konštatoval, že rozhodnutie odporcu je v súlade so zákonom.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19.8. 2008 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona o azyle (účinného od 1.8.2008) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b.

Podľa § 12 ods. 3 zákona o azyle ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom

v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľ nespĺnil zákonom stanovené podmienky pre udelenie azylu a zakladá svoju žiadosť inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako takými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo 13b zákona o azyle.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (Správa MZV USA o dodržiavaní ľudských práv za rok 2006 zo dňa 6.3.2007, správa organizácie Human Rights Watch - Rozšírená prax mučenia v Čechenskej republike z 13.11.2006, informácia Vladimíra Putina o prisľúbení prevzatia ilegálnych imigrantov z EÚ, publikovaná v denníku The Guardian 5.1.02005) z ktorých stručne popísal spoločensko-politickú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na možné riziká návratu navrhovateľa do krajiny pôvodu.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľ nielen že nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci jeho prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu ani netvrdil. Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 17.1.2008 navrhovateľ uviedol, že z krajiny pôvodu odišiel preto, že sa chcel dostať za matkou a súrodencami do Rakúska. V Čechensku mu zomrel otec a po jeho smrti tam nemal žiadnych príbuzných. Zostal tam sám, živil sa rôznymi príležitostnými prácami, avšak nebol to dobrý život. V Čechensku nemal s nikým žiadne problémy, nezaujímal sa o politiku. Ak by mal v Čechensku rodinu a zázemie, nemal by dôvod túto krajinu opustiť. Na otázku čoho sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu uviedol, že nevie čo by mu hrozilo, avšak nechce sa tam vrátiť, pretože tam nikoho nemá.

Je teda zrejme z akých dôkazných prostriedkoch pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého vychádzal

pri svojom rozhodovaní o to, či u navrhovateľa existujú skutočnosti alebo dôvody pre udelenie azylu podľa § 8 a § 10, resp. doplnkovej ochrany podľa § 13a alebo § 13b zákona o azyle.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu, žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že navrhovateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b, a z uvedeného dôvodu zamietol jeho žiadosť ako zjavne neopodstatnenú, takýto záver nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Odvolačia námietka navrhovateľa ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom, (keď namietal, že krajský súd nesprávne posúdil rozhodnutie odporcu ako zákonné, najmä s poukazom na skutočnosť, že svoju žiadosť o azyl odôvodnil skutočnosťami, ktoré sú uvedené v § 13a zákona o azyle, a preto je podľa jeho názoru neprípustné, aby bola jeho žiadosť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená) podľa odvolacieho súdu neobstojí.

Pre účely posúdenia predmetnej žiadosti o udelenie azylu (potom, ako bol navrhovateľ dňa 15.1.2008 vrátený z Rakúskej republiky na územie SR) bolo totiž potrebné vychádzať z obsahu zápisnice o výsluchu navrhovateľa zo dňa 17.1.2008, z ktorého jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ netvrdil žiadne okolnosti, ktoré by bolo možné posúdiť v zmysle § 13a zákona o azyle, preto jeho námietka, o nesprávnosti právneho záveru odporcu, ktorý jeho žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú, neobstojí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto považoval odvolacie námietky navrhovateľa za nedôvodné.

Z uvedených dôvodov preto možno konštatovať, že rozhodnutie odporcu bolo v súlade so zákonom a krajský súd nepochybil, ak ho potvrdil. Odvolací súd sa s právnym záverom uvedeným v jeho rozsudku stotožnil, námietkam navrhovateľa nevyhovel a napadnutý rozsudok podľa § 219 OSP v spojení s § 246c OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 19. augusta 2008

Za správnosť vyhotovenia: Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu